

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 grudnia 1923 r.

w sprawie zmiany terminu płatności podatku od węgla na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie postanowień art. 1 i 2 ustawy z 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) i art. 1 i 3 ustawy z 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 188) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp 1 § 4 niemieckiej ustawy o podatku od węgla z dnia 8 kwietnia 1917 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 340) zmienia się w ten sposób, że „obowiązek opłaty podatku od węgla krajowego powstaje w chwili dostawy węgla, odstąpienia go lub użycia we własnym przedsiębiorstwie albo na swoje potrzeby; podatek jest płatny najpóźniej dnia 15 następnego miesiąca.

O ile na ten dzień przypada niedziela lub święto— natenczas podatek jest płatny dnia następnego.

§ 2. Minister Skarbu uprawniony jest do wydania zarządzenia, aby władze i przedsiębiorstwa państwowe nabywające węgiel na podstawie umów o dostawę od przedsiębiorstw kopalni węgla opłacały przypadający podatek od węgla bezpośrednio do właściwej kasy skarbowej t. j. tej, w której okręgu leży przedsiębiorstwo wysyłające węgiel.

W tym wypadku przedsiębiorstwa kopalni węgla nie mogą być pociągane do odpowiedzialności za zaległy podatek od ilości węgla wymienionego w ustępie poprzednim.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 grudnia 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*Minister Skarbu: *W. Kucharski*